

«زنگوله» در صدر فروش تئاتر مشهد

رومینا مالوف- آمار فروش نمایش های روی صحنه تئاتر درمشهد در هفته گذشته (۸ تا ۱۴ اردیبهشت) منتشر شد. به گزارش شهرآرانیوز، نمایش «زنگوله» به کارگردانی محمدرضا سعادت‌ی بافروش ۵۸۰بلیت در ۱۱سانس.

۴۹۹ میلیون و ۷۵۲ هزار ریال فروخته است. نمایش «ایستگاه مترو» به کارگردانی سیدمحمد سجادی با فروش ۵۰۰بلیت در ۱۳ سانس، ۶۰۱ میلیون و ۱۲۰ هزار ریال فروخته است. نمایش «UN۱» به کارگردانی امیررستگار، بافروش ۵۰۰بلیت در ۱۶سانس، ۶۶۵ میلیون و ۴۱۰ هزار ریال فروخته است. نمایش «گالیه» به کارگردانی رضااحمدی بافروش ۲۸۰بلیت، ۶۰۴ میلیون و ۹۲۰هزار ریال فروخته است. نمایش «هشتک پیچه شهرستانی ام» به کارگردانی نوید اسدیان بافروش ۲۳۹بلیت در ۷سانس، ۲۶۲ میلیون و ۸۰ هزار ریال فروخته است. نمایش کمدی «کراپ» به کارگردانی احسان دلدار بافروش ۱۵۰بلیت در ۱۶سانس، ۱۸۹ میلیون و ۶۰۵ هزار ریال فروخته است. نمایش «گم شده» به کارگردانی سیدرضا عرشاهی با فروش ۹۰بلیت در ۸سانس، ۲۱ میلیون و ۳۲۵ هزار ریال فروخته است. نمایش «پروپرانولول» به کارگردانی آرش نژاد با فروش ۸۲بلیت، ۱۰۷ میلیون و ۸۵۰ هزار ریال فروخته است.

چارسوق هنر

«مست عشق» در صدر گیشه سینمای ایران

آمار مخاطبان سینمای ایران از ۴ میلیون و ۵۸۴ هزار نفر گذشت و «مست عشق» پرفروش ترین فیلم هفته گذشته شد. به گزارش شهرآرانیوز، «مست عشق» به کارگردانی حسن فتحی که از ۵اردیبهشت اکران شده است، به عنوان یک فیلم غیرکمدی رکورد های قابل توجهی از خودش به جا گذاشته است و در دو هفته گذشته با بلیت فروشی حدود پنج برابری نسبت به «تمساح خونی» و «سال گریه» بافاصله ای قابل توجه در جایگاه اول جدول فروش هفته گذشته قرار گرفته است. این فیلم توانسته است در هفت روز گذشته با فروشی معادل ۲۹میلیارد۴۰۴ میلیون و ۵۹۴ هزار تومان، افزایش فروش ۱۰میلیاردی نسبت به هفته قبلیش را تجربه کند. این فیلم با دارااختیارداشتن ۵۲۰سالن سینما درامسال، توسط ۵۳۸ هزار نفر تماشا شده است.

تاریخ پخش «سلمان فارسی» مشخص شد

رئیس سازمان صداوسیما ازپشت صحنه سریال «سلمان فارسی» بازدیدکرد و در جریان روند تولید این سریال قرار گرفت. در این بازدید، داوود میرباقری درباره روند تولید سریال افزود، فصل تولد سلمان راگرفته ایم واین روزها کار ادامه دارد. دراصل سکانس هامربوط به بودخشان (پدر سلمان)، فرماندارچی است که در آتشکده ماربین مقابل دوربین می رود، وی در پاسخ به اینکه کار چه زمانی به پایان خواهد رسید هم گفت: ما طبق برنامه پیش می رویم. تدوین هم درحال انجام است و تلاش می کنیم سریال را سال ۱۴۰۵ به پخش برسانیم.

احمدرضادرویش امسال «کندو» راکلید می زند؟

مهدی فرجی، تهیه کننده سریال «کندو»، اظهار امیدواری کرد که این سریال به کارگردانی احمدرضا درویش امسال به تولید برسد. وی اضافه کرد، فیلم نامه این سریال نوشته شده و آماده است واین روزها توافقاتی برای تأمین منابع مالی سریال درحال انجام است که سازمان صداوسیما بخشی از ماجراست و همچنین استانداری سیستان و بلوچستان نیز تأمین بخشی دیگر از آن رابرعهده دارد.

برنامه تلویزیونی «امتداد» آماده نمایش شد

برنامه تلویزیونی «امتداد» به کارگردانی و تهیه کنندگی مهدی انصاری پس ازپشت سرگذاشتن مراحل تولید و پس تولید آماده پخش شده است و به زودی روی آنتن شبکه سیما می رود. به گزارش صبا، این برنامه گفت وگومحور به سردبیری

سید عرفان حسینی قصد دارد به بررسی اندیشه ای و فلسفی حوزه های مختلف فرهنگ عامه مانند فیلم و سریال، فناوری، فضای مجازی و موسیقی درگفت وگو با مهمانان بپردازد. برنامه تلویزیونی «امتداد» به میزبانی رامین پورمند در ۲۶قسمت ۵۵دقیقه ای و در مرکز سیمرخ تولید شده است و به زودی مهمان مخاطبانش در شبکه ۴ می شود.

۲شنبه
۱۷ دیماه ۱۴۰۳
شماره ۳۷۵

۱۱

گفت وگو با امیر بشیری، کارگردان تئاتر مشهد و نامزد جایزه «چهره سال ۱۴۰۲ هنر انقلاب اسلامی»

سیدجواد اشکری

گفت وگو
روز

در مراسم معرفی «چهره سال ۱۴۰۲ هنر انقلاب اسلامی» که اواخر فروردین ماه در تهران برگزار شد، مسعود نجابتی برای فعالیت های مؤثر در حوزه گرافیک این عنوان را از آن خود کرد. در بین نامزدهای دریافت جایزه، چهره سال ۱۴۰۲ هنر انقلاب اسلامی، نام امیر بشیری، هنرمند مشهدی و کارگردان کنسرت نمایش «کنل»، مشاهده می شد. بشیری سال گذشته کنسرت نمایش «کنل»، را در تالار وحدت روی صحنه برد که درباره شخصیت محمدتقی پسیان بود. کنل محمدتقی خان پسیان از نظامیان ملی گرای اواخر دوره قاجار بود. وی که در ژاندارمری ایران خدمت می کرد، در دوران عمر کوتاه سه دهه ای خود فرازوفرودهای بسیاری را تجربه کرد. پسیان در دوران پایانی حیاتش در خراسان به سر می برد و به دلیل تقابل با دولت مرکزی و در سال ۱۳۰۰ کشته شد. «کنل»، که از آثار پرمخاطب نمایشی سال ۱۴۰۲ بود، باعث شد تا امیر بشیری در کنار کمال تبریزی و علیرضا طالب زاده برای نویسندگی و کارگردانی مجموعه تلویزیونی «سرمهین مادری»، راضیه تاجار برای انتشار رمان «یاس کبود»، و تقریظ رهبر معظم انقلاب بر کتاب «اسم تو مصطفاست»، افشین علا برای نقش آفرینی مؤثر و بهنگام در سپهر شعر انقلاب اسلامی و مسعود نجابتی برای فعالیت های مؤثر در حوزه گرافیک ازجمله ترسیم دیوارنگاره «و فتح قریب»، در مرز سرزمین های اشغالی، به عنوان نامزدهای جایزه «چهره سال ۱۴۰۲ هنر انقلاب اسلامی» قرار بگیرند. او کارگردانی نمایش های «پدرانه»، «غروب بی پایان»، «نجواها»، «رادیکال ۲»، «اجسام از آنچه در آینه می بینید به شما نزدیک ترند»، «خانواده ارذگانی»، «از مرو تا نوس»، و «باغ خونی»، را در نامه کاری اش ثبت کرده است. بشیری در دو اثر اخیرش، «باغ خونی» با موضوع واقعه تاریخی مسجد گوهرشاد و کنسرت موسیقی «کنل»، با موضوع شخصیت و زندگی کنل پسیان، تاریخ معاصر ایران را مدنظر قرار داده است.

● ارزیابی شما درباره برگزاری «چهره سال ۱۴۰۲ هنر انقلاب اسلامی» چیست؟

نحوه رسیدن به این پنج هنرمند جالب توجه بود! امسال از تعداد زیادی هنرمند و فعالان فرهنگی و هنری نظرسنجی شده بود تا به ۸۶ نفر برسند و باز این ۸۶ نفر توسط گروهی موردسنجش قرار گرفته بودند تا در نهایت ۵ نفر انتخاب شوند و از میان آن ها یک هنرمند جایزه را از آن خود کند. این روند انتخاب قطعا باید پیچیده باشد، چون این جایزه تأثیرگذار است و می تواند انگیزه بیشتری برای هنرمندان به وجود بیاورد. بی گمان جایزه «چهره سال هنر انقلاب اسلامی» و طبقه بیشتری را برعهده این هنرمندان می گذارد.

● شما براد کارگردانی نمایش «کنل» به این موفقیت رسیدید. به نظر شما چون اجرای این نمایش در پایتخت صورت گرفت و یکی از پرمخاطب ترین نمایش های سال کشور بود، هنر و اثر شما در چنین رویدادی دیده شد؟ بله، این مسئله هم تأثیرگذار بوده است. انتخاب سالن محل نمایش برای اجرای «کنل» علاوه بر امکان سنجی و استفاده از امکانات موجود که خیلی مهم بود و همچنین دلیل عمده دیگر آن معرفی یک چهره ملی بود که از تبریز و همدان تا تهران و خراسان را دربرمی گرفت.

● آقای بشیری! مشهد از شهرهای ملو از چهره های درخشان در تاریخ سازی کشورمان است. چگونه می توان چهره های مشهد در زمینه های مختلف را در قالب هنر کشور معرفی کرد و تأثیراتش برای شناخت نسل جوان چگونه است؟

ما شخصیت های جذابی در تاریخ مشهد در همه زمینه ها برای هنرهای نمایشی و تصویری داریم که می توان با استفاده از زبان هنر و در قالب های مختلف آنان را به خوبی معرفی کرد. توجه به این مهم در عرصه تئاتر به شدت می تواند تأثیرگذار

همان میهن است. فکر می کنم در وضع کنونی خیلی بهتر و واجب تر است که درباره خانه و میهن صحبت کنیم. ما دست گذاشتیم روی برهه های خاص زندگی محمدتقی خان پسیان. اصلا هم نمی خواستیم که این شخصیت را کامل معرفی کنیم. من با یک درام گزارشی روبه رو بودم که از ابتدا هم با مخاطب قرار خود را می گذارد که می خواهد بخش هایی را به مخاطب گزارش دهد. قارمان در «کنل» هم بر این بود که بخش هایی از زندگی محمدتقی خان پسیان را ببینیم. اگر این نکته که مخاطب بعد از تماشای «کنل»، به دنبال کسب اطلاعات درباره محمدتقی خان پسیان است، درست باشد، من به عنوان کارگردان کارم را در جامعه انجام داده ام. تاریخ به ما جرای عاشقانه محمدتقی خان پسیان وارد نشده است و دست ما با یوز که بتوانیم به این بخش بپردازیم با همیم. به نظرم کارکرد متن «کنل» این نبود که بخش شهادت پسیان با دگریری های نظامی او را پررنگ کنیم، بلکه باید گزارشی از وقایع مهم زندگی این شخصیت ارائه می دادیم.

● کنسرت نمایش «کنل» چگونه شکل گرفت؟ ایده شکل گیری این پروژه برمی گردد به اواخر سال ۱۳۹۷ و نگارش آن در تابستان ۱۳۹۸ توسط محمد تقایی به پایان رسید. ما از سال ۱۳۹۸ در تکیاو برای روی صحنه بردن این نمایش بودیم که به دلیل شیوع ویروس کرونا این امر میسر نشد. این زمان طولانی شد و تقریباً پنج سال طول کشید پیگیری های مجید عسگری، رئیس حوزه هنری خراسان رضوی، از سال ۱۴۰۰ مسیر تولید این نمایش را هموار تر کرد. سال ۱۴۰۰ من و امین اشرفی درباره تولید این نمایش صحبت کردیم و زمستان ۱۴۰۱ به صورت رسمی پیش تولید نمایش شروع شد. رضا مهدی زاده، به عنوان طراح صحنه، اولین هنرمند از گروه طراحی بود که به گروه پیوست و پس از آن نیز گروه «کنل» به تدریج شکل گرفت و در نهایت پاییز ۱۴۰۲ روی صحنه رفت.

● دلیل انتخاب زندگی کنل پسیان، سردار خراسانی، برای چنین پروژه هنری چه بود؟

دوره سیاسی مدنظر در تئاتر «کنل» یکی از دوره های سیاسی مهم معاصر ما ست. اگر محمدتقی خان پسیان شهید نمی شد، شاید تاریخ ما گذشته ای که در این صد سال برای ما وجود دارد، به سمت دیگری می رفت. برای ما این برهه سیاسی خیلی حساس است و اتفاقات زیادی هم در آن داریم. محمدتقی خان پسیان به دلیل چند ویژگی ای که داشت، از بین چند سوزه انتخاب شد. اولین ویژگی میهن دوستی و مردم داری او بود و دیگر اینکه همیشه ما درباره اشخاص حاضر در یک خانه صحبت می کنیم، ولی کمتر به خانه می پردازیم که باعث دورهم جمع شدن آدم ها شده است. خانه برای ما

● شما قبل از «کنل» به هام با آثار دیگری نشان دادید

که نگاه عمیقی به هویت مشهد دارید. به نظر شما تاریخ معاصر ظرفیت خلق اثر هنری دارد؟

پرداختن به تاریخ معاصر ایران بیشتر از هر چیزی یک دغدغه و علاقه شخصی است. بخش زیادی از مطالعاتم در این سال ها مربوط به تاریخ معاصر است که برایم بسیار جذاب است و به نظرم هر کدام از بزنگاه های تاریخی ما، می تواند زمینه ساز تولید آثار هنری متعددی باشد. متأسفانه برای تئاتر با توجه به مشکلات تولید آثار تاریخی در فضای نمایش، تولیدات کمتر بوده است و امیدوارم

نگاهی به فصل پنجم سریال «نون خ»، ساخته سعید آقاخانی

آخرین نشانه های نمک نورالدین

با استفاده از اختلاف بین ادبیات رسمی و گویش عرفی رایج در کشور از مخاطبان خنده می گیرد. در این فصل هم تلاش می کند تا جنس شوخی های منحصر به فرد «نون خ» را حفظ کند. البته فصل پنجم «نون خ» با توجه به محدودیت لوکیشن در بسیاری از سکانس ها، بیشتر بر شوخی های کلامی متمرکز شده است و کمتر از موقعیت های طنز استفاده می کند. اساسا مشکل بزرگ فصل پنجم «نون خ» به همین ضعف قصه بازمی گردد، گویی داستان نحیف این فصل باعث افت سریال شده و نویسنده در تلاش است تا جای خالی درام را با شوخی های کلامی پر کند. سهل انگاری در تدارک یک قصه منسجم، باعث شده است که گره افکنی ها و گره گشایی های «نون خ»

که در یک روستا و بر مبنای روابط بین ساکنان روایت می شد. فصل پنجم «نون خ» اما داستان سفر بخشی از اهالی آن روستا به استان های کرمان و سیستان و بلوچستان را روایت می کند که همین موضوع باعث شده است تعداد شخصیت های مؤثر در قصه کمتر شوند. از سوی دیگر، خود مؤلفه سفر نیز یکی از عناصر موفق سریال «پایتخت» بود که حالا در فصل آخر «نون خ» هم استفاده شده است.

ماجرای آخرین فصل «نون خ» از این قرار است که نورالدین خانزاده و تعدادی از هم ولایتی هایش برای شرکت در یک نمایشگاه صنایع دستی راهی کرمان می شوند و در آنجا اتفاقاتی برایشان رخ می دهد که از جابهار سر درمی آورند. درواقع، فصل پنجم این سریال یک درام جاده ای است که به جز کرمانشاه از دو استان دیگر ایران سر درمی آورد و بر پیوند بین اقوام تأکید می کند. این اتفاق خجسته و بسیار ارزشمند، در بخش های مربوط به استان کرمان چنان که باید و شاید خوب از آب در نیامده است. اما در قسمت های سیستان و بلوچستان، با توجه به اضافه شدن شخصیت ناخدا و اعضای خانواده اش، شکل باشکوهی به خودش می گیرد و فصل پنجم «نون خ» را به نمونه نادری از سریال کمدی، بارویکرد تقویت اتحاد ملی تبدیل می کند.

در این فصل از «نون خ» هم نقش امیر وفایی، در مقام نویسنده، بسیار پررنگ است. وفاییی که مدت ها است لحن خاص خودش در کمدی را به دست آورده است و بیشتر،

محمد عنبرسوز

خبر

از بادوام ترین سریال های تلویزیون ایران در سال های گذشته که پنج فصل آن در فاصله سال های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۳ روی آنتن رفته است، در آخرین فصلش نتوانست مخاطبان پرتعداد تلویزیون را کاملاً راضی کند؛ هرچند که «نون خ» با هم در میان تولیدات نمایشی ضعیف رسانه ملی، در زمره بهترین سریال های سال های گذشته قرار می گیرد. از چند سال پیش بود که مخاطبان تلویزیون شروع کردند به مقایسه دو مجموعه «نون خ» و «پایتخت»، و سریال هایی محبوب که از دو منظر شبیه به هم بودند؛ زیاد بودن تعداد فصل هایشان و اینکه مستقل از جغرافیای پایتخت، با شخصیت های بومی و خلقت های مبتنی بر یکی از استان های ایران ساخته شده بودند. در مرکز این دو سریال نیز دو شخصیت دوست داشتنی و ملموس به نام های نقی معمولی (با بازی محسن تنابنده) و نورالدین خانزاده (با بازی سعید آقاخانی) به نقش آفرینی می پرداختند. حالا که مدت ها است از «پایتخت» خبری نیست، «نون خ» همچنان به کار خودش ادامه می دهد و در فصل پنجم، بیشتر از قبل، شبیه به «پایتخت» شده است. کم کردن تعداد پرسوناژهای سریال، فضای این اثر را تا حد زیادی به «پایتخت» نزدیک کرده است. در فصل قبلی «نون خ» شاهد ماجراهایی بودیم

